

У периоду у коме предсједник Странке демократске акције Сулејман Тихић у оквиру прудског процеса формално пристаје на преуређење двоентитетске Босне и Херцеговине у земљу са четири територијалне јединице, а суштински заговара државу са пет регија, неопходно је указати на погубне импликације тог модела за Републику Српску. Разлог више за такав осврт јесте лицемјерје на коме је заснован Тихићев план, имајући у виду позивање на, наводне, економске разлоге. Да инсистирање на картографији преузетој из такозваног ЕУРЕД – пројекта треба третирати са посебним опрезом, свједочи и повампирење поменути мапе на интернет страници Уједињених нација, на линку Мисије БиХ при УН, у режији Тихићевих истомишљеника: шефа бх. дипломатије Свена Алкалаја и продужене руке Хариса Силајџића у Сједињеним Америчким Државама, извјесног Саше Топерића.

Бивши предсједник муслиманског дијела БиХ Алија Изетбеговић, на прослави Четврте моторизоване бригаде Армије Босне и Херцеговине, у Илици 1993. године, на питање бораца каква ће бити БиХ после рата одговорио је да ће то бити Исламска Република Босна и Херцеговина чим Бошњаци буду чинили 51 одсто становништва БиХ, а ту тезу данас заступа и Сулејман Тихић. Анализом тзв. пет економских регија које би, према намјерама Сулејмана Тихића и СДА, чиниле основу новог Устава БиХ, видљив је читав низ непобитних чињеница.

Јавна пљачка

Унутар укупне територије БиХ, која има 51.129 квадратних километара површине, бањалучка регија, према Тихићу, обухватала би 21 општину из РС и 13 општина из ФБиХ, са 17.077 квадратних километара и 1.102.000 становника. У њој би Срби чинили око 55 одсто, а муслимани око 45 одсто становништва. Пошто Срби имају негативан природни прираштај, а муслимани средњу стопу природног прираштаја, бањалучка регија би у блиској будућности имала већинско муслиманско становништво. Од пет Тихићевих регија, Срби би само у бањалучкој регији били већински народ, а и та статистичка предност изгубила би се у блиској будућности. Република Српска сада има 25.053 квадратна километра површине и око 1,5 милиона становника. Дакле, наметањем БиХ са пет регија, Сулејман Тихић и остале муслиманске вође претворили би у мањину 400.000 становника РС, отимајући 7.976 квадратних километара њене територије.

Тузланска регија добила би 18 општина из Републике Српске. Пошто су српске општине слабо насељене, тузланска регија имала би 75 одсто муслимана, 15 одсто Срба и око 10 одсто Хрвата. Значи, у етничком смислу, била би муслиманска област. Сулејман Тихић каже да регије не могу бити једнонационалне, а својим приједлогом управо ствара етничке регије. Очигледно је да Тихић једно прича, а у пракси ради супротно, да би извршио исламизацију БиХ.

Зеничка регија добила би једну општину из РС, а та регија имала би сљедећу националну структуру: 85 одсто Муслимана, пет одсто Срба и 10 одсто Хрвата. Дакле, и то је етничка регија Муслимана. Сарајевска регија добила би 13 општина из РС. Национална структура становништва била би: 90 одсто Муслимана, седам одсто Хрвата и три одсто Срба. Дакле, и то би била муслиманска регија. Тузланска, зеничка и сарајевска регија чине компактну цјелину са муслиманском већином, у којој би било око 85 одсто муслимана, 10 одсто Срба и пет одсто Хрвата, због чега је јасно да Сулејман Тихић лаже, када тврди да ниједна регија не може имати више од 50 одсто једног народа.

Мостарска регија добила би шест општина из Републике Српске. На тај начин би имала сљедећу националну структуру: 80 одсто Хрвата, 10 одсто Муслимана и око 10 одсто Срба. Дакле, то би била регија Хрвата. Сулејман Тихић поново лаже када истиче да ниједна регија не може имати више од 50 одсто једног народа.

Анализом Тихићеве замисли може се јасно констатовати да би регије са доминацијом муслимана имале површину од 25.000 квадратних километара и око 2.300.000 становника, захваљујући отимању територије и становника Републике Српске. Регија

са значајном доминацијом Хрвата имала би површину од око 9.000 квадратних километара и 450.000 становника.

Значи, концепт са пет регија у БиХ недвосмислено показује да је циљ Сулејмана Тихића уништење Републике Српске и српског народа.

Драган Човић и Хрватска демократска заједница БиХ инсистирају на формирању четири федералне јединице у Босни и Херцеговини, при чему би се игнорисале досадашње ентитетске границе. Такво виђење има доста додирних тачака са Тихићевим приједлогом пет регија, због чега не треба искључити постојање тајног споразума међу њима за остваривање других циљева у будућности. Те злочиначке намјере могу бити сљедеће: пошто тuzланска регија излази на Саву и Дрину, а сарајевска регија на Дрину, пресијеца се компактна српска територија, а муслиманска територија повезује се са Санџаком у Србији, који би се, према тој замисли, припојио муслиманском простору у БиХ. Мостарска или херцеговачка регија излази на Дрину, док се с друге стране потпуно ослања на Републику Хрватску, којој би се у перспективи и припојила. Сулејман Тихић каже - могу бити и четири регије, али то ништа не мијења, јер би таква организација само значила да се регије с центрима у Сарајеву и Зеници спајају у једну регију. Због свега тога, логично је одбацивање Тихићевог концепта, који је неприхватљив за српски народ и РС.

Сулејман Тихић тражи да се БиХ организује по моделу држава чланица Европске уније, што је неприхватљиво, јер су 26 од 27 чланица Европске уније – једнонационалне државе, док је БиХ вишенационална држава. Једина вишенационална чланица ЕУ јесте Белгија, али се она налази на ивици распада. Све остале вишенационалне државе у Европи (СССР, СФРЈ, Чехословачка) распале су се, а међународна заједница хоће на силу да одржи вишенационалну БиХ. У таквој земљи постоје стални политички и економски конфликти, због тога што већински муслимански народ врши национално, економско, социјално и вјерско угњетавање мањинских народа, Срба и Хрвата.

На исти начин, врши се и јавна пљачка имовине РС. Преко Управе за индиректно опорезивање Босне и Херцеговине, у Федерацију БиХ годишње се усмјерава више од 30 милиона марака. Фонд пензијско-инвалидског осигурања Федерације не исплаћује пензије пензионерима који живе у РС, а пензије су остварили у ФБиХ, у годишњем износу од 95 милиона КМ. Заједничко предузеће РС и ФБиХ «Електропренос» неће да плати Републици Српској профит од око 20 милиона КМ. РС финансира заједничке органе БиХ са 32 одсто, а заједнички органи запошљавају свега 10 одсто Срба, чиме је РС оштећена за око 250 милиона КМ. Федерација не враћа имовину Српске

православне цркве, прије свега зграду Економског факултета у Сарајеву, гдје је била смјештена Богословија. Значи, у току једне године, Федерација опљачка РС за 365 милиона КМ, имајући у виду вриједност непокретне имовине СПЦ-а.

Оптимално рјешење

Угњетавање Срба, па и Хрвата, од муслимана, може се спријечити новим уставним уређењем БиХ. Законом о територијалној организацији ФБиХ, Федерацију чини шест кантона у којима већински муслимански народ учествује у структури становништва са око 95 одсто. У РС, Срби у националној структури становништва учествују са око 85 одсто, што је за 10 одсто мање од доминације муслимана у кантонима гдје су они већински народ. У ФБиХ постоје и четири жупаније гдје су Хрвати већински народ. Они у тим жупанијама чине 95 одсто становништва. То је, такође, за 10 одсто више од процента Срба у РС. То Драган Човић неће да каже. Дакле, Човић и Тихић лажу када тврде да неће регије које би имале један већински народ, јер су управо то урадили у ФБиХ.

Јасно је да су територије већинских Срба, већинских Муслимана и већинских Хрвата просторно одвојене. Имајући у виду чињеницу да су у пракси већ формиран национални ентитети, постоји основа за спречавање хегемонизма већинског муслиманског народа над Србима и Хрватима. Потпуну равноправност, као и политичку стабилност, могао би да обезбиједи нови Устав БиХ, којим би се земља организовала као савезна република Босна и Херцеговина, са три равноправне републике унутар ње. То би биле: Република Српска (установљена Дејтонским споразумом), бошњачка република (састављена од шест кантона ФБиХ гдје су муслимани већински народ) и република Херцег-Босна (састављена од четири жупаније у Федерацији гдје су Хрвати већински народ).

Економску стабилност савезне републике БиХ обезбиједила би, прије свега, чињеница да би умјесто садашњих 14 скупштина, влада и администрација постојале четири

скупштине, владе и администрације, чиме би се уштедјеле двије милијарде КМ годишње. Са тим новцем годишње се може отворити 50.000 радних мјеста, чиме би се знатно повећао стандард грађана.

То је, дакле, оптимално доктринарно рјешење Устава савезне републике БиХ. Можда ће неко приговарати да територије бошњачке републике и републике Херцег-Босне немају континуитет, али, те примједбе нису утемељене, будући да и међународно призната Република Хрватска нема јединствену територију, јер је БиХ пресијеца изласком на море на простору општине Неум.

Постоји и друга, мање оптимална варијанта организације БиХ. Она није контрадикторна у односу на приједлоге Сулејмана Тихића и Драгана Човића, који се залажу за државу у чијем би саставу било од четири до девет регија. У том случају, савезну републику БиХ може чинити пет територијалних јединица:

Република Српска (установљена Дејтонским споразумом), република западна Босна (садашњи Унско-сански кантон), република средња Босна (садашњи кантони: Тузлански, Зеничко-добојски, Босанско-подрињски, Средњобосански и Сарајевски), посавска република (садашња Посавска жупанија) и херцеговачко-босанска република (садашње жупаније: Херцеговачко-неретванска, Западно-херцеговачка и Херцег-босанска).

Таквом организацијом постиже се политичка стабилност, јер се обезбјеђује равноправност народа, који чине већину по републикама. Економска стабилност обезбјеђује се тако што се, умјесто садашњих 14 скупштина, влада и администрација, уводи шест скупштина, влада и администрација, чиме се штеди милијарду КМ. Уштедом од милијарду марака може се отворити 25.000 радних мјеста годишње.

Кључни проблем у Босни и Херцеговини у томе је што муслимани (тако су се изјаснили по попису становништва 1991. године) желе да владају над Србима и Хрватима, као што је то радио турски окупатор. Сулејман Тихић и друге муслиманске политичке вође на све могуће начине желе апсолутну власт у БиХ. Посланици, министри, чланови Уставног суда и Суда БиХ, као и чланови Предсједништва БиХ из реда муслиманског народа, врше стално прегласавање представника српског народа. У наопакој Босни и Херцеговини са пет регија, тај накарадни механизам лако би створио ситуацију у којој више не би имали кога да прегласавају.

Повампирене накарadne мапе

Пише: Лазо Гашић
субота, 11 април 2009 13:55

(Текст је објављен у бањалучком недељнику «Нови репортер»)